

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Vugrinec Agata i Florijan

UTORAK – 7.30 + Osredek Štefanija god. Antun i Maristela

SRIJEDA – 7.30 + Jakovljević Anto, Mara i Stipo

ČETVRTAK – 7.30 + Mišak Franjo, Marija, Antun i obitelj

PETAK – SV. JOSIP RADNIK: 19.00 + Vincek Dragutin god.

SUBOTA - u 19.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 5. USKRSNA

7.30 + župna

9.30 + Mišak Milka i roditelji

11.00 + Mišak Jelka god. i Stjepan

Župni vjeronauk: četvrtak u 14.30 - prvopričesnici;
15.30 - firmanici

Dječji zbor – nedjelja u 10.00!

Brige ostaviti pred svojim vratima

Jednom sam angažirao stolara da mi pomogne renovirati staru poljsku kuću, a upravo mu je bio završio prvi težak dan na poslu. Pukla mu je guma pa je izgubio jedan sat rada, električna pila mu je otkazala, a sada mu se stari kamionet odbijao pokrenuti. Dok sam ga vozio kući, sjedio je ozbiljan u kamenoj tišini. Na dolasku pred njegovu kuću, pozvao me da upoznam njegovu obitelj. Dok smo hodali prema vratima, nakratko je zastao ispred malog stabla, dodirujući vrhove njegovih grana s obje ruke. Prije nego što su se vrata kuće otvorila, on se nevjerojatno transformirao. Njegovo preplanulo lice zasjalo je osmijesima te je zagrlio svoje dvoje male djece i supruzi dao poljubac. Zatim me je otrpao do automobila. Prošli smo pokraj stabla, a ja sam gorio od znatiželje. Pitao sam ga što je to što sam maloprije vidio. “Oh, to je moje ‘stablo briga’”, odgovorio je. “Znam da ne mogu izbjeći probleme na poslu, ali jedno je sigurno, ti problemi ne pripadaju kući, mojoj ženi i djeci. Zato ih samo objesim na stablo svake večeri, prije nego što uđem u kuću. Ujutro kad krenem na posao ponovo ih uzmem.” Na trenutak zastane. “Ali smiješno je...,” nasmije se, “...kad u jutarnjim satima dođem kako bi ih ponovo pokupio, nema ih ni približno onoliko koliko se sjećam da sam ih objesio večer prije.”

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2015. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 22 (335)

26. travnja 2015.

4. VAZMENA NEDJELJA

*Prva poslanica svetoga Ivana apostola
Iv 3, 1-12*

Ljubljani:

Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac:
djeca se Božja zovemo, i jesmo.

A svijet nas ne poznaje
zato što ne poznaje njega.

Ljubljani, sad smo djeca Božja
i još se ne očitova što ćemo biti.

Znamo: kad se očituje,
bit ćemo njemu slični,
jer vidjet ćemo ga kao što jest.

U petak 1. svibnja započinju **Svibanjske pobožnosti**. Svakoga dana prije večernje sv. mise u 18.25 započinjemo molitvu krunice i litanija.
Iduće nedjelje (3. svibnja) kod sv. mise u 11.00 će biti predstavljanje ovogodišnjih firmanika i kumova.

*Evangelje
po Ivanu
Iv 10, 11-18
Pastir dobri
život svoj
polaze za ovce.*

PSALAM 23

Bio jednom shakespeareovski glumac, posvuda poznat po svome načinu čitanja i recitiranja klasika. Uvijek bi završavao svoju predstavu dramatičnim čitanjem Psalma 23.

Svake noći, bez iznimke, kad bi glumac započinjao recitaciju „Gospodin je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam“ mnoštvo bi ga pažljivo slušalo. A onda, na završetku psalma, podigli bi se gromoglasno aplaudirajući, zahvalni za glumčevu nevjerojatnu sposobnost da oživi stihove ovog psalma.

Ali jedne večeri, neposredno prije nego što je glumac započeo svoju uobičajenu recitaciju Psalma 23, iz publike progovori jedan mladić: „Gospodine, što mislite o tome da ja večeras recitiram Psalam 23?“

Glumac je ustuknuo pred ovim neobičnim zahtjevom, ali je dopustio mladiću da dođe i stane na sredinu pozornice kako bi recitirao psalam, uvjeren da se sposobnost neiskusnog mladića ne može usporediti s njegovim talentom.

Mladić je nježnim glasom započeo recitirati riječi psalma. Kad je završio, nije bilo aplauza. Nije bilo ovacija publike kao prethodnih večeri. Jedino što se čulo bio je zvuk plakanja. Publika je bila toliko dirnuta mladićevom recitacijom da je svako oko bilo puno suza.

Začuden onim što je čuo, glumac reče mladiću: „Ne razumijem. Godinama sam recitirao Psalam 23. Imam životno iskustvo i praksu, ali nikad nisam uspio dirnuti publiku kao što si ti večeras učinio. Otkrij mi svoju tajnu?“

Mladić ponizno odgovori: „Pa, gospodine, Vi znate psalam... Ali ja poznajem Pastira.“

SVI SMO MI LJUBLJENA DJECA BOŽJA!

Jednoga dana neki je stranac, zadubljen u crne misli tumarao brežuljkom povrh sela. Na jednom je proplanku susreo pastira koji je čuvao stado ovaca.

Pastir, dobar čovjek bistra oka, osjeti strančevo očajničko raspoloženje i upita: „Što te toliko muči, prijatelju?“

„Neizmjereno sam usamljen.“, odgovori čovjek.

„I ja sam sâm ovdje u brdu, ali nisam tužan.“, reče pastir sa smiješkom.

„Kako to da ne samoća ne rastužuje?“, upita ga čovjek. „Ovdje na brdu si sam s ovcama, nemaš nikoga u blizini.“

„Nisam tužan zato što osjećam da me Bog voli i da je uvijek sa mnom.“, odgovori pastir.

„Ja, naprotiv, ne vjerujem u Boga i u njegovu ljubav.“, tmurno odvrati čovjek. „Kako Bog može voljeti sve ljude, svakoga pojedinog? Kako je moguće da mene voli?“

Pastir ga povede na rub proplanka i pokaže prstom. „Vidiš li ono naše selo u dolini?“, upita ga. „Vidiš svaku kuću, zar ne?“

„Da, vidim.“, odgovori čovjek.

„Vidiš li prozore svake kuće?“, nastavi pastir. „Onda nemoj očajavati! Sunce je jedno, pa ipak obasja svaki prozor u selu, čak i najmanji skriveni prozor ono tijekom dana obasja. Možda si ti očajan zato što ti je prozor zatvoren?“

Draga braćo i sestre! Koliko puta su prozori naših duša zatvoreni prema ljubavi našeg Nebeskog Oca? On je uvijek tu, pazi na nas i čeka nas da Mu dopustimo da nas obasjava i grije svojom ljubavlju. I onda kad se zatvorimo u vlastitu samoću i ne primjećujemo znakove Božje ljubavi oko sebe, On je i dalje tu. Zato, kako god bile teške naše kušnje, nemojmo nikada zaboraviti da smo ljubljena djeca Božja!